

MARMARA CONFERENCE ON EUROPEAN STUDIES Europe Under Challenge

Institute of
European Studies

Avrupa Araştırmaları
Enstitüsü

MARMARA AVRUPA ÇALIŞMALARI KONFERANSI Zorluklar Karşısında Avrupa

Marmara Conference on European Studies Abstracts, December 2018
Marmara Avrupa alışmaları Konferansı Tebliğ Özetleri, Aralık 2018

Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü
Göztepe Kampüsü Enstitüler Binası Kat 3 Kuyubaşı
Kadıköy / İstanbul
T. +90 216 336 33 35
F. +90 216 347 45 43
<http://avrupa.marmara.edu.tr>
europa@marmara.edu.tr

COMMITTEES

KURULLAR

Başkan/Chairman**Erol Özvar, Prof. Dr.**

Marmara Üniversitesi Rektörü, Türkiye

Onursal Başkan/Honorary Chairman**Halûk Kabaaliğlu, Prof. Dr.**

Marmara Üniversitesi Avrupa Araştırmaları Enstitüsü, Türkiye

Ayhan Zeytinoğlu

İktisadi Kalkınma Vakfı Başkanı, Türkiye

Bilim Kurulu/Scientific Commission**Sinem Akgül Açıkmeşe, Prof. Dr.**

Kadir Has Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, Türkiye

Erhan Aslanoğlu, Prof. Dr.

Piri Reis Üniversitesi Ekonomi ve Finans Bölümü, Türkiye

Senem Aydın Düzgit, Doç. Dr.

Sabancı Üniversitesi IPC, Türkiye

Besim Bülent Bali, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi SBF, Türkiye

Sanem Baykal, Prof. Dr.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi / ATAUM, Türkiye

Dimitris Bouris, Dr.

Universiteit Van Amsterdam, Hollanda

Hacı Can, Prof. Dr.

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Türkiye

James Connelly, Prof. Dr.

University of Hull School of Law and Politics, Birleşik Krallık

Muzaffer Dartan, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Thomas Diez, Prof. Dr.

Tubingen University, Political Science and International Relations, Almanya

Sypros Economides, Assoc. Prof. Dr.

London School of Economics, Birleşik Krallık

Gonzalo Escribano, Assoc. Prof.

Real Instituto Elcano, İspanya

Theofanis Exadaktylos, Dr.

University of Surrey, Birleşik Krallık

İlke Göçmen, Doç. Dr.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi / ATAUM, Türkiye

Bogdan Goralczyk, Prof. Dr.

Varşova Üniversitesi Avrupa Çalışmaları Merkezi, Polonya

Narin İdriz, Dr.

Asser Institute, Hollanda

Alfredo Jimenez, Assoc. Prof.

Kedge Business School, Fransa

Ayhan Kaya, Prof. Dr.

İstanbul Bilgi Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Selami Kuran, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi / AB Enstitüsü, Türkiye

Çiğdem Nas, Doç. Dr.

Yıldız Teknik Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü / İKV, Türkiye

Ziya Öniş, Prof. Dr.

Koç Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, Türkiye

Selin Devrim Özdemir, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi, Türkiye

Yasemin Özerkek, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi, Türkiye

Yıldıray Sak, Doç. Dr.

Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Türkiye

Tobias Schumacher, Prof. Dr.

College of Europe - Natolin, Polonya

Başak Tanınmış Yücememiş, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü, Türkiye

Mahmut Tekçe, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi, Türkiye

Deniz Tekin Apaydın, Dr. Öğr. Üyesi

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Türkiye

Özlem Terzi, Doç. Dr.

İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, Türkiye

Dimitrios Triantaphyllou, Doç. Dr.

Kadir Has Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, Türkiye

Meltem Ulusan, Dr. Öğr. Üyesi

Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi, Türkiye

Kamil Zajaczkowski, Dr.

Varşova Üniversitesi Avrupa Çalışmaları Merkezi, Polonya

Hong Zhuang, Assoc. Prof.

Indiana University, ABD

Düzenleme Kurulu/Organizing Committee

Armağan Emre Çakır, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Esen Cam, Arş. Gör.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Münevver Cebeci, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Ebru Dalğakıran, Arş. Gör.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Muzaffer Dartan, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Mesut Eren, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

İmre S. Ersoy, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Emirhan Göral, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Rana İzci Connelly, Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Fatmanur Kaçar, Arş. Gör.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Mustafa Tayyar Karayığit, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Çiğdem Nas, Doç. Dr.

Yıldız Teknik Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü / İKV, Türkiye

Yonca Özer, Doç. Dr.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

Kübra Öztürk, Arş. Gör.

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

N. Aslı Şirin Öner, Dr. Öğretim Üyesi

Marmara Üniversitesi AB Enstitüsü, Türkiye

CONFERENCE PROGRAM

KONFERANS PROGRAMI

November 23, 2018 - FRIDAY / 23 Kasım 2018 - CUMA
Venue / Yer: Mercury Hotel Bosphorus – Istanbul

10:00-12:00 Opening Session / Açılış Oturumu

Chair: Prof. Dr. Halûk Kabaalioglu, Marmara University European Studies Institute

- Prof. Dr. Anne Klebes-Pelissier, **University of Strasbourg, Faculty of Law**
- Bart van Bolhuis, **Consul General of the Netherlands, Istanbul**

12:00-13:30 LUNCH / ÖĞLE YEMEĞİ

13:30-14:30 European Regional Policy and Beyond

Chair: Prof. Deniz Yüksek

- **The Role of Local and Regional Authorities for Creating Effective European Union Policies-** Militsa Yordanova
- **Discourses on Sovereignty and European Integration in Britain-** Gökçen Yavaş
- **Horizontal versus Vertical Effects in Development Assistance: The Multiplicity of Actors Involved in the EU Development Assistance Policy-** Magdalena Kania

14:30-14:45 COFFEE BREAK / KAHVE ARASI

14:45-15:45 Legal Issues in the EU

Chair: Assoc. Prof. Mustafa Tayyar Karayiğit

- **The Role of the Principle of Legitimate Expectation in the Economic Regulation of the Government in the Legal System of the EU-** Faramarz Atrian, Seyed Moammad Mahdi Ghamamy
- **Freedom of Religion and the Right to Conduct Business- Can Be Balance Reached? In the Context of the CJEU's Judgements in Achbita and Bougnaiou Cases-** Julija Ilhan
- **The Rights of the Child Relating to Migration and Asylum Under EU and Internatinal Law -** Feyza Basar

15:45-16:00 COFFEE BREAK / KAHVE ARASI

16:00-17:00 EU-Turkey Relations - I**Chair:** Assoc. Prof. Armağan Emre Çakır

- **The Impact of Europeanization on Territorial Relations in Turkey in the Post-Helsinki Era-** Ali Onur Özçelik
- **A Constructivist Approach to the Relationship between the European Union and Turkey-** Erman Ermihan
- **Differentiated Integration in a Candidate State: The Case of Turkish Transport-** Ahmet Cemal Ertürk

November 24, 2018 - SATURDAY / 24 Kasım 2018 - CUMARTESİ**Venue / Yer:** Marmara University / Marmara Üniversitesi / Göztepe**10:00-11:00 EU-Turkey Relations- II****Chair:** Assoc. Prof. Yonca Özer

- **Traces of Euroscepticism in the Turkish Press (2015-2017)-** Alaaddin F. Paksoy
- **Civil Society and the European Union in Times of Crisis: The Case of Turkey-** Büke Boşnak
- **The Effect of Culture on Turkey's bid for EU membership: A Critical Discourse Analytic Study-** Mohammad Amin Mozaheb, , Mohammad Hossein Behnoud, Mostafa Shahiditabar

11:00-11:15 COFFEE BREAK / KAHVE ARASI**11:15-12:15 Topics in EU Economic Integration****Chair:** Assoc. Prof. S. İmre Ersoy

- **One Belt One Road Initiative: A Challenge for the European Union or Just a Newly Emerging Chinese Narrative? -** Elif Uçkan Dağdemir
- **European Economic Integration and Medical Reform in Ukraine-** Volodymyr Sulyma, Ruslan Duka, Sergij Malinovskyj, Andriy Bogomolov
- **Medical Education in Ukraine in Connection European Integration -** Yakiv Bereznytsky, Volodymyr Sulyma, Robert Molchanov, Oleksij Bilov

12:15-13:30 LUNCH / ÖĞLE YEMEĞİ

13:30-14:30 European Foreign Policy

Chair: Assoc. Prof. Münevver Cebeci

- **European-Israeli Military Relations (2006-2016): A Reading in Principles and Interests-** Mohammed Abusaada
- **The European Union as a Normative or Civilian Power and Iran Nuclear Deal-** Elif Tahmiscioğlu
- **European Union and the Responsibility to Protect-** Ashlhan Turan Zara

14:30-14:45 COFFEE BREAK / KAHVE ARASI**14:45-15:45 Current Issues in European Agenda**

Chair: Assoc. Prof. Mesut Eren

- **The Role of English in the EU Institutions After Brexit-** Neriman Hocaoğlu Bahadır
- **What is new on the menu of the EU beside membership?-** Sezin İba Gürsoy, Gülayşe Ülgen Türedi
- **Transition to EU Energy Union -** Özlem Döğerlioğlu Işıksungur

15:45-16:00 COFFEE BREAK / KAHVE ARASI**16:00-17:00 Kültürel Etkileşim ve Göç Ekseninde Türkiye-AB İlişkileri**

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Emirhan Göröl

- **Türkiye-Avrupa Birliği İlişkilerini Toplumsal ve Kültürel Bir Çerçeve İçine Yerleştirerek Sorunsallaştırmak-** Gül Özsan
- **Avrupa Birliği ve Türkiye İlişkileri: Göç/Güvenlik Ekseninde Karşılaştırmalı Bir Analiz-**Ahmet Bilal Tüzgen
- **Erasmus Programı'na Yönelik Öğrenci Motivasyonlarını Anlamak: Marmara Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Bir Anket Çalışması-**Serra Yurtkoru, Ebru Dalğakıran, Fatmanur Kaçar, Kübra Öztürk
- **Avrupalı Türk Göçmenlerin Vatandaşlık Statüsünün Türkiye-AB İlişkilerine Bakışları Üzerine Etkisi-** Muzaffer Dartan, Emirhan Göröl

16:00-17:00 Avrupa Birliği Ekseninde Güncel Konular

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Aslı Şirin Öner

- **Avrupa Birliği'nin Kalkınma Yardımları: Yükselen Donörlerle Üçgen İşbirlikleri**-Nilay Tunçarslan
- **AB Dış Politika Analizinde İsrail-Filistin Çatışması Örnek Olayı**-Ferat Kaya
- **Avrupa Birliği Antlaşması'nın 50. Maddesi Çerçevesinde Brexit Sürecinin Birleşik Krallık Aleyhine Olası Sonuçları**-Halil Çeçen
- **Avrupa Birliği'nin 2050 Stratejisi'nde Yenilenebilir Enerji: Gerçekleştirilebilir Bir Hedef Mi?**-Halil Çeçen

17:00 Evaluation Session / Genel Değerlendirme

Chair: Assoc. Prof. Çiğdem Nas

- **The Challenges and the Opportunities in European Politics**-Theofanis Exadaktylos

ABSTRACTS

ÖZETLER

Panel: European Regional Policy and Beyond

The Role of Local and Regional Authorities for Creating Effective European Union Policies

Militsa Yordanova

This article analyzes the importance of participation of local and regional authorities of the European Union (EU) Member States in the process of making and implementing EU decisions and policies. Special attention is given to the Committee of the Regions as the only EU-level body who represents the interests of the local and regional authorities in framing of EU decisions and policies. By participating in this process municipalities contribute for achieving a coherent European interest. In order to justify the high public expectations in the countries of Europe from the accession to the EU, especially those in Central and Eastern part and to make real benefits from the membership felt by citizens, it is necessary local authorities to be perceived less like beneficiaries of European solidarity and more as a real actor who has very important role and can seriously influence the process of decision making in the EU. The active participation in the work of Committee of the Regions is the only way local authorities to make real contribution to the EU policies and its decisions to reflect the needs of the citizens and regions. There is a need for capacity building in this area as well.

The subject is particularly relevant as special attention to it is paid in the recently presented by the European Commission Report of the Task Force on Subsidiarity, Proportionality and “Doing Less More Efficiently”.

Discourses on Sovereignty and European Integration in Britain

Gökçen Yavaş

This study aims to examine how sovereignty as a term or principle has been addressed and (re)conceptualized in British political discourse - mainly on Britain's integration with the European Union- particularly linked to the decision to leave the Union (known as Brexit) in 2016. The study argues that there has been a continuing debate on sovereignty and Britain's integration with the Union, and as in the case of Brexit referendum British discourse on sovereignty has constantly been constructed upon and associated with the issues of security, identity and democracy mainly by the politicians who support Britain's withdrawal from the EU. In this study, sovereignty will be defined in terms of political, legal, internal (domestic and parliamentary) and external dimensions. Accordingly, first, the contents of sovereignty and how the concept has been transformed in particular with the emergence of international and

regional settings will be examined. Second, the study will also provide a historical background of the British debate on the European integration and sovereignty. Lastly, how discourses based on the argument for a “sovereign Britain” have opened up a new debate on the (re)conceptualization and (re)construction of sovereignty will be discussed.

**Horizontal versus Vertical Effects in Development Assistance:
The Multiplicity of Actors Involved in the EU Development Assistance
Policy**

Magdalena Kania

Development assistance policy (DAP) remains one of the most significant external policies of the EU. From the beginning of the European Communities to the most current processes of institutionalization and standardization, DAP has played an important role in the European foreign relations. In recent years, DAP has gathered newly emerged attention, when the Security-Development Nexus became a dominant paradigm in the EU’s strategic thinking. However, the failure of the MDGs expired in 2015 as an unfinished agenda brought up a question of alternatives to development assistance. Since the vertical effects (top-down approach) have been proven to be insufficiently effective, the new trend is to seek more horizontal effects. To this end, the attention is redirected to small-scale programmes and other than traditional state-donors. The aim of this article is twofold. First, it analyzes the role of sub-state governments in the EU as rising international actors in DAP. Second, it reveals how the EU supports sub-state governments in their international engagement in development cooperation through the concept of decentralized cooperation in development. Therefore, implementation of a framework of Multi-level Governance (MLG) poses a question what is the role of the European institutions to provide a functional and operative framework for effective DAP, in which all levels of MLG are working complementary. Qualitative analysis of relevant documents is used as a primary research method. It has been supplemented by data gathered during in-depth interviews with representatives of local governments in the EU and the EU institutions.

Panel: Legal Issues in the EU**The Role of the Principle of Legitimate Expectation in the Economic Regulation of the Government in the Legal System of the EU**

Faramarz Atrian

Seyed Moammad Mahdi Ghamamy

The market regulation by the government has some specific delicacies that, if not implemented correctly, may have many negative effects. One of the guiding principles of the government in these interventions is to provide the legal Certainty principle for economic activists and investors. This principle implies the predictability and reliability of administrative decisions, so that citizens are able to rely on the government institutions with confidence and to plan their lives. More important of legal Certainty is Principle of legitimate expectation that the government should consider in the regulation and announcement of economic regulations. The purpose of this article is to explain the role of the Principle of legitimate expectation in government regulation in the field of economics and its role in legal system of EU. The research method used is the descriptive-analytic method and collection of materials through library. According to the results of this paper, article 10 European Code of administrative good behaviour and article 6 of the recommendation 2007(7) of the committee on the good administration show the Legitimate expectations is the characteristics of good administration and legal Certainty. This principle is also considered as an enforceable legal principle in the judicial precedent of EU.

Freedom of Religion and the Right to Conduct Business-Can Be Balance Reached? In the Context of the CJEU's Judgements in Achbita and Bougnaïou Cases

Julija Ilhan

The CJEU's judgments in the *Achbita* and *Bougnaïou* cases have received both criticism and applause. The Court tried to find the balance between two conflicting individual rights – freedom of religion and the right to conduct business. According to the CJEU, the general internal rule of employer banning wearing of visible political, philosophical, religious signs at workplace is not considered as a direct discrimination, because it is applied for every worker not depending on his/her beliefs. However, if that neutral rule would give some advantages to one group of people, it could constitute the indirect discrimination, which can be justified with the legitimate aim and proportionality and necessity of the measures. The neutrality policy of the

employer was confirmed as legitimate. The neutrality serves as one of the guarantees of the freedom to conduct the business of the employer. Wearing of religious clothes is not regulated directly by any international human rights document. The wearing of religious clothes could be considered as a part of the manifestation of religion, expression of religion outside – *forum externum*, which could be a subject for certain restrictions. It is not clear in what conditions the wearing of religious clothes could be restricted or totally banned. The neutrality reason also does not open view on how this should be used in the case of wearing religious clothes at workplace. The CJEU has confirmed the importance of freedom of religion at workplace, but at the same time made harder for religious people to get into labour market.

The Rights of the Child Relating to Migration and Asylum under EU and International Law

Feyza Başar

Toplumun kendisi göç, küreselleşme, teknoloji gibi farklı ekonomik ve sosyal nedenlerle hızla evrilirken aile yapısı da toplumdaki rolü ve yeri itibariyle hızla değişmektedir. Bu gelişmelere paralel olarak “çocuk hakları” kavramı, Avrupa hukuku ve uluslararası hukuk çerçevesinde bir evrim geçirmekte her geçen gün bu haklara yenileri eklenmektedir. Çocukların korunmasına ilişkin hukuk alanı fazlasıyla empati, beceri, sabır ve kararlılık gerektirmektedir. Çünkü çocukların özel durumları ve hassas konuları, haklarının ihlal edilmesi durumunda hukuki çareye ulaşma bakımından ciddi zorluklar yaratmaktadır.

Çocuk haklarına ilişkin Avrupa Birliği hukuku ve uluslararası hukuk kapsamında devletler, çocukların, onların koruyucularının ve temsilcilerinin erişimine açık etkin ve çocuk odaklı prosedürlerin yürürlükte olmasını temin etmelidirler. Bu prosedürler, çocuk-dostu bilgi, tavsiye, destek, bağımsız şikayet mekanizmaları ve mahkemelere erişim için gerekli hukuki ve diğer türden yardımları içermek zorundadırlar. Haklar ihlal edildiğinde tazminat ve gerektiğinde fiziksel ve/veya psikolojik iyileşmeyi, rehabilitasyonu ve özellikle göçmen çocuklar için tasarlanmış tekrar entegrasyonu içeren telafi yolları bulunmalıdır.

Avrupa Hukukunda, farklı konuklara odaklanan başlıca dört konvansiyon göçmen çocukların haklarını düzenlemektedir: Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AHİS), Avrupa Sosyal Şartı, Göçmen İşçilerin Hukuki Statülerine ilişkin Avrupa Konvansiyonu ve Vatandaşlık Hakkındaki Avrupa Konvansiyonu. Bu bağlamda en önemli AHİS hükümleri; insanlık dışı ve aşağılayıcı muameleden korumaya yönelik 3. madde, özgürlük ve güvenlik hakkına ilişkin 5. madde, özel ve aile hayatına saygı hakkına ilişkin 8. madde, tek başına ya da 14. madde ile birlikte ayrımcılık yasağı olarak sayılabilir.

Çocuk Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Konvansiyonu göç ve iltica bağlamında çocuk haklarını düzenleyen hükümler içermekte ve bunlar Avrupa düzeyindeki hukuki önlemler geliştirilmesinin temelini teşkil etmektedir.

Özellikle, 7. madde çocukların doğum sertifikası, vatandaşlık ve ebeveyn bakımı haklarını düzenlemekte; 8. madde çocukların vatandaşlık, isim ve aile ilişkilerini de kapsamak üzere kimlik hakkını korumakta; 9. madde kendi menfaatleri için en iyisi olduğunda ayrılmış çocukların ebeveynleri ile bağlantıda kalmalarını garanti altına almaktadır. 22. madde ise mülteci çocukların özel koruma ve yardım alma hakkını sağlamaktadır. Bunların yanında Mültecilerin Statülerine İlişkin Birleşmiş Milletler Konvansiyonu, 1967 tarihli Protokol ile birlikte uluslararası mülteci korunmasına ilişkin en önemli belgeler olarak kabul edilmektedir.

Bu sunumun ilk bölümünde, uluslararası hukuk ve Avrupa hukukunda çocukların göç ve ilticaya ilişkin haklarına yönelik genel bir değerlendirme yapılacaktır. İkinci bölümde ise çocukların özellikle göçmen ve mülteci statülerine ilişkin olarak belli başlı altı başlık altında toplanabilecek hakları incelenecektir. Bunlar; giriş yapma ve konaklama, yaş tespiti, aile birleşmesi, alıkonulma, sınırdışı edilme ve adalete erişim. Uluslararası hukuk ve Avrupa hukuku, özellikle de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihat hukuku üzerinde durulacak, Avrupa Birliği hukukuna ise sadece gerektiğinde değinilecektir. Üçüncü bölümde ise Türk Hukukundaki durum ve özellikle de Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu ve Geçici Koruma Yönetmeliğinin çocuk hakları perspektifinden değerlendirilecektir. Sonuç olarak da hukuki durumun bir değerlendirmesi yapıp geliştirilmesi gereken hususlar hakkında tavsiyelerde bulunulacaktır.

Panel: EU-Turkey Relations-I**The Impact of Europeanization on Territorial Relations in Turkey in the Post-Helsinki Era**

Ali Onur Özçelik

This article seeks to examine the political effects of Europeanization in Turkey with special reference to changing territorial relations between three administrative levels: supranational, national and sub-national. This is analytically studied under the *multi-level governance* (MLG) framework. In examining the European Union's regional and structural fund policies, particularly through its principle of 'partnership', the MLG scholars have offered a multi-level and multi-actor paradigm including both vertical and horizontal dimensions on the system of EU governance. While the vertical dimension highlights the importance of interactions across different levels of actors or institutions, the horizontal dimension refers to the participation of public authorities, private actors and third sectors to problem-solving mechanisms. Given its official candidate status to the EU since the Helsinki Summit of 1999, Turkey has unsurprisingly been exposed to the impact of Europeanization in the context of regional policy and structural funds. This impact has challenged the long-established centralized system of Turkish governance and led to the need for a set of reforms in order to adapt its regional policy in line with EU standards (e.g. the adoption of the NUTS system and the creation of regional development agencies). Given the EU's redistributive and regulative nature, there is a direct and top-down effect of Europeanization: providing resources, a new set of rules, and procedures for the formulation and implementation of regional development policies and structural funds. Here, EU norms and conditionality play a significant role in the very emergence of regions as functional units of territorial self-governance within applicant states, in some instances acting as a catalyst for the domestic reform process. In analyzing the financial incentives for Turkey in three budget periods (2000-2006; 2007-2013; 2014-2020), the article evaluates the extent to which there has been a change in Turkish regional policy in general and the relationship between national and sub-national administrations in particular in the post-Helsinki era of 1999.

A Constructivist Approach to the Relationship between the European Union and Turkey

Erman Ermihan

As widely considered, Turkey and the European Union (EU) have a long history which dates to 1959. Since then, it might be argued that their history and relationship have not been stable. However, with the accession negotiations that started in 2005, the relationship between the two actors gained a different momentum. Yet, Turkey is still a "candidate country" to accede to the EU. There may be several reasons as to why that is still the case. This paper aims to observe these reasons from a constructivist perspective by observing the time frame from 2005 and onwards. While aiming to accomplish this, key milestones will be analyzed through the identity and norm construction processes between Turkey and EU along with recent crises that Turkey and the EU are facing.

Differentiated Integration in a Candidate State: The Case of Turkish Transport

Ahmet Cemal Ertürk

The EU-Turkey relations are currently in an impasse where each side are tackling to survive the integration process in different ways. Although the optimism of the last decade is particularly gone, there are still hope for new measures to speed up the alignment of Turkey to the EU acquis. In this sense, differentiated integration came out as a concept to offer new flexible arrangements for non-member and candidate states to opt-in selected EU acquis without engaging wider uniformity and threatening national sovereignty. EU-Turkey relations on transport stand out as a relatively successful alignment case during these turbulent times. The settled pattern of selective participation in transport policy could be considered as the result of the alternative approach taken by the parties based on transport programs, funding mechanisms and created institutional bodies. This study aims to analyze this journey of selective participation in the case of transport as an example of differentiated integration and the reasons behind Turkey's decision to opt-in. While selective participation leads to selective implementation, the alignment decisions of Turkish officials are strongly depending on domestic political preferences and the number of supporting non-state players. In that regard, this study will also investigate the domestic and external factors that led Turkey to selective participation and implementation. The results of the case could institute an efficient example for other policy areas that are in need for a motivation on alignment.

Panel: EU-Turkey Relations – II**Traces of Euroscepticism in the Turkish Press (2015-2017)**

Alaaddin F. Paksoy

Once upon a time, Turkish dailies' front pages were decorated by EU flags and the precelebrations of the accession were making the headlines. Things drastically changed in 2006 and 2007. Since then, the Turkish case again became a huge question mark over the European map. The stance of Turkish press is an interesting point to follow this transformation. The Turkish press has never been a Europhile entity except for the halcyon days between 1999 and 2006, ie. period between the announcement of Turkey's official candidacy and the start of membership negotiations. Since 2006, there are loud and clear examples of negative views towards the EU in the coverage. However, in recent years there is a strong degree of Euroscepticism that is building the overall discourse about the EU itself and Turkey's relations with the union. This paper is interested in this transformation and in the appearance of Euroscepticism in the Turkish press. The study looks at 5 national Turkish dailies' coverage of Turkey-EU relations between 2015 and 2017. The data is analysed by employing Critical Discourse Analysis, drawing on Discourse-Historical Approach (Reisigl and Wodak 2009). Findings are analysed within the context of the history of Turkey-EU relations, Turkey's own internal and regional issues in recent years, and the ongoing political clashes inside the EU. Two research questions below, based on the Discourse-Historical Approach, are the key investigation points of this study:

-How are the EU and its relations with Turkey, and the EU's social actors, events and processes referred to?

-What labels and characteristics are employed to define the EU and its relations with Turkey?

Civil Society and the European Union in Times of Crisis: The Case of Turkey

Büke Boşnak

Over the past decade there has been an extensive academic debate in the literature on the relationship between civil society organizations (CSOs) and the European Union (EU), and influence of the EU on CSOs in the candidate countries. Yet, despite this burgeoning literature, very few in-depth empirical analyses of these issues have been studied over a long time period and none has focused on EU and civil society relations in changing political opportunities in Turkey. This paper aims to filling this gap by examining mobilization of çivil society and their responses in the context of deteriorating Turkey-EU relations. In particular, this paper explores how CSOs have responded to the alteration of opportunities over a long time period. The methodology consists of in-depth interviews with national CSOs in Turkey. The findings demonstrate that CSOs have used adaptation as a strategy over time in response to shifts in aspects of the political opportunity structure.

The Effect of Culture on Turkey's bid for EU membership: A Critical Discourse Analytic Study

Mohammad Amin Mozaheb

Mohammad Hossein Behnoud

Mostafa Shahiditabar

Culture plays an important role in helping a country reach its goals. In other words, culture is a strategic concept used by different governments across the world while developing their countries. Among different nations where culture is a focal point, Turkey can be regarded as a unique country with its own definition of culture in both theory and practice. Moreover, many scholars believe that culture can put effects on economy, policy, history etc. This comes while Ankara's membership in the European Union (EU) has been a major concern of authorities in Turkey for some years. Employing a Critical Discourse Analytic framework, the authors of the present study seek to investigate the effect of culture on Turkey's membership in the EU by analyzing English newspapers during the last three years. The results of the study showed that some EU officials look for a culture change in Turkey in order to pave the way for the transcontinental country to join the EU. The results of the study can be beneficial to political experts, the Turkish government, and all practitioners interested in Critical Discourse Analysis.

Panel: Topics in EU Economic Integration***One Belt One Road Initiative: A Challenge for the European Union or Just a Newly Emerging Chinese Narrative?***

Elif Uçkan Dağdemir

Since its launch by the Chinese President Xi Jinping in September 2013, *One Belt One Road* (OBOR) Initiative has become one of the driving forces of the Chinese political economy. OBOR Initiative has mostly considered as a repercussion of his dream, mostly referred to Great Renaissance of the Chinese Nation. However, this Chinese dream is directly related with the economic well-being since it intends to assure new markets for the Chinese exports by investing on the logistics between China and the Europe while helping to combat with development imbalances and poverty within China.

The timing of the launch of the OBOR Initiative is quite gripping. It coincides with the protectionist policies which has begun soon after the global financial crises of 2008 and accelerated along with the new United States (US) administration. Trump's "Buy American" trade policy initiative might be considered as a manifesto on globalism. Therewithal, Xi Jinping has become an enthusiastic advocate of free trade, standing in praise of globalism. No one could have conjured up such a contradicting *economy-politic* at the end of the last century.

The OBOR Initiative might give China a solid base to get more effectively involved within the global political economy along with the US and the EU. Since the paper examines potential effects of the OBOR Initiative on the EU-China relations, the US installment is out of scope. In spite of the Chinese enthusiasm on the OBOR Initiative, the EU seems rather skeptic, letting the scene becomes more clear. The aim of this paper is to elaborate the potential strengths and pitfalls of the OBOR Initiative for the EU so as to see whether it is a challenge or just a newly emerging Chinese narrative for the following years.

European Economic Integration and Medical Reform in Ukraine

Volodymyr Sulyma

Ruslan Duka

Sergij Malinovskyj

Andrij Bogomolov

From 2018, in Ukraine primary health care providers who have contracted with the National Health Service will start financing under the new model - an annual flat-rate payment for the maintenance of each patient with whom the doctors of the facility signed the contract. At the same time, the size of the payment for young people and the elderly will differ significantly in view of the increase in the number of appeals due to age characteristics. It is important to remember that the primary link institution receives funds from patients and when they are healthy. The less they are ill, the less the doctor works, and the incomes are the same. So, we encourage doctors to take care of their patients. Ukraine is developing and phased implementation of medical reform, which involves the organization of work at the primary level of providing qualified medical help by a family medicine doctor. This reform can be accompanied by the development of possible medical, social and financial problems. The transfer of funding to the primary medical level and the possibility of allocating funds allocated to a specific number of residents assigned to a family medicine doctor can lead to the following problems: The examination of patients only by a family medicine doctor in order to save the allocated financial resources and not performing complex laboratory and modern apparatus-instrumental additional researchers can lead to the establishment of an incorrect diagnosis, which will lead to the choice of the wrong treatment tactic and to the patient's serious condition, and in some cases and to death. Treatment of patients only by a family medicine physician in order to save allocated financial resources and failing to consult with related specialists at the second and third levels of medical care, delay in hospitalization of patients to the hospital, may lead to the establishment of an incorrect diagnosis and the choice of the wrong treatment tactics, to a serious condition the patient, and to his death. Medical reform in Ukraine, as part of European integration, very important action and implementation this reform may be only sub control government and public.

Medical Education in Ukraine in Connection European Integration

Yakiv Bereznytskyy

Volodymyr Sulyma

Robert Molchanov

Oleksij Bilov

The organization of educational process according to Bologna Convention giving to us to reorient this form of a passive method of training of students, actually from the lecture - informative to individually - the differentiated personal form, where ideology of lections transition from the educational technology "to drive in of knowledge" to technology "the self-education organizations" medical students. And for the intern-surgeons it's important to mastering of surgical manipulation and stages of surgical interventions in treating the most common surgical diseases or providing an emergency assistance in case of emergency conditions. Development of modern surgery is impossible without modern techniques, including laparoscopic technology, so it's necessary to prepare medical interns to work on equipment that meets the time. The training of a qualified doctor is the main task of a higher educational institution. When teaching medicine to students it is important to take into account the ethno-social problems that arise at the stage of practical training of a doctor in modern conditions. The purpose of the work is to introduce into the system of training students' clinical situational tasks, the closest to the real cases of medical practice, which will improve the quality of mastering the discipline by students of the 4th year and obtain the necessary general levels of theoretical knowledge, practical skills and abilities. For the practical stage of studying students we offer situational clinical tasks in accordance with the studied topic, which indicates the previous diagnosis, as well as the minimum amount of laboratory and / or instrumental data studies. The experience of using clinical situational tasks for the practical training of students suggests that this approach is optimal and allows you to effectively form the necessary level of knowledge and skills for students for the next general medical practice in connection European integration.

Panel: European Foreign Policy**European-Israeli Military Relations (2006-2016):
A Reading in Principles and Interests**

Mohammed Abusaada

Israel fought four regional wars during the period from 2006 to 2016 AD. The first war was between Israel and Lebanon, more specifically the Lebanese Hezbollah Party, on 12 July 2006, in which at least 1,109 Lebanese citizens were killed, the vast majority of whom were civilians, 4399 were injured, and one million were displaced; in addition to killing 165 and injuring more than 100 Israelis.

The other three wars were between Israel and the Palestinian factions in the Gaza Strip in 2008, 2012, and 2014 respectively, where approximately 3,820 Palestinians and 105 Israelis were killed and 17,700 Palestinians and 2,340 Israelis were injured.

The study assumes that the European-Israeli military relations have inflamed wars in the region. Therefore, it aims to identify the European-Israeli military relations during the period from 2006 to 2016, especially as the EU countries always present themselves as caring for the humanitarian and democratic dimension in the first place in terms of their external relations.

The study will monitor and analyze reports and studies in Hebrew, English and Arabic that have addressed the European-Israeli military relations, both in training and armament.

The study is divided into four main parts:

The first part focuses on the nature of European-Israeli relations;

The second part examines arms deals between EU countries and Israel;

The third part addresses the joint military exercises between the EU and Israel;

The fourth part deals with the European military contributions to the wars mentioned above - whether directly or indirectly.

The European Union as a Normative or Civilian Power and Iran Nuclear Deal

Elif Tahmiscioğlu

The European Union's power in international relations is an interesting topic for research because it is neither a state nor an international organization, it is not one of the classical actors of the international relations sphere. The EU is a supranational organization. Therefore, it is more challenging to decide the relevant power concept for the Union. The EU perceives itself as civilian¹ or normative² power in its external relations. Thus, the presentation and the paper will discuss whether the EU is a normative or civilian power in global politics. In order to do this analysis as Federica Mogherini says the EU's most significant diplomatic success the Joint Comprehensive Plan of Action or Iran Nuclear Deal is chosen as the case for analyzing the EU's role in global affairs. It is a relevant case for analyzing the EU's power in the international sphere because the negotiations initiated by the EU and concluded with the facilitation of the EU. In the first chapter, the normative and the civilian power will be explained. In the second part, the process of nuclear deal negotiations and the current situation will be scrutinized to answer which type of power does EU has in its external relations.

European Union and the Responsibility to Protect

Ashihan Turan Zara

The Responsibility to Protect (R2P) report was prepared by the ICISS in 2001 and was adopted by UN General Assembly in 2005 in order to prevent and stop the perpetrators of mass atrocity crimes. Members of the European Union (EU) supported the adoption of the R2P report which reflects EU members' determination to respect international humanitarian law and to become prominent in the protection of global security.

Even though EU seems to have lost its normative power over non-member states, its approach towards those states covers the delivery of technical and financial assistance in order to promote democracy and human rights. In this regard, EU's external relations conduct is in conformity with the foundation principles of R2P in terms of both means and motives: prevalence of non-military tools and civilian security. Within this scope, EU is cooperating with the African Union or supporting UN peacekeeping missions.

Nevertheless it is not possible to evoke that the EU is an influential actor in the implementation of R2P. Aside from dilemmas inherent to R2P, EU has its own internal challenges avoiding it to follow a consistent foreign policy towards

international crises. In order to overcome these problems, EU could develop itself through three steps: by increasing High Representative's competences, by launching a norm diffusion campaign in favour of the R2P and by acting in a consistent way to calm sceptics about real motives of the R2P.

Panel: Current Issues in European Agenda**The Role of English in the EU Institutions after Brexit**

Neriman Hocaoğlu Bahadır

European Union (EU) is a multilingual union with 24 official languages and multilingualism has importance within the language policy of the EU. The number of the official languages of the EU has increased since its foundation and this increase has financial effects but the importance of multilingualism does not change. The multilingualism of the EU can be grouped as multilingualism of individuals, multilingualism of the society and multilingualism of the institutions. In this study, multilingualism of the institutions is researched. English, as being both one of the official and working languages of the EU, has an important role in the EU institutions. The aim of this study is to research how this importance will change after Brexit. Firstly, the current importance of English in the EU institutions is noted in order to reveal the changes and the future role of English has been researched.

What is new on the menu of the EU beside membership?

Sezin İba Gürsoy

Gülayşe Ülgen Türedi

Over the last few years the sustainability of the European Union's integration process has been tested by several crises, namely Grexit, Brexit and Eurozone debt crisis. These crises put on the table the question of alternative integration models within the EU. Differentiation has become a feature of European integration for nearly two decades among the member states (internal differentiation) and non-member states (external differentiation). This paper focuses on "Differentiated Integration" (DI) model, which has come up particularly after the British Referendum in June 2016, and tries to assess the importance of DI in the future of the Union debate. The paper will begin with the theoretical explanation of the differentiated integration concept, secondly how differentiation and integration have developed among member states will be discussed and lastly the candidate countries and an alternative path for EU membership will be addressed. Throughout the paper, the effect of a new type of membership on Turkey's integration into EU will be discussed.

Transition to EU Energy Union

Özlem Döğeriöglü Işıksungur

Since the foundation of the European Union, in order to ensure the functioning of the internal market in the EU, the necessity of establishing a single energy market is emphasized continuously. Initially, in EU, energy has been recognized as an area in the competence of Member States and is regulated by the rules set out in the framework of member state policies. Although in this period, the Treaties do not have a clear competence on the field of energy, since the second half of the 1980s, a number of directives have been adopted in the restructuring process called "liberalization" to create a single energy market. Along with the Treaty of Lisbon, "energy" was clearly regarded as a shared competence. The desire and need for further strengthening of cooperation in the energy field have necessitated to form an "Energy Union" for the purpose of making energy more secure, affordable and sustainable. For this purpose, Energy Union strategy was launched in February 2015, until today, the Commission has published several packages of measures to ensure the Energy Union is achieved. From this point forward, within the scope of this paper, why the creation of the energy union is important for EU and Member States will be emphasized; process leading to EU Energy Union, the factors that trigger this process, reinforcing dimensions and barriers before EU Energy Union will be discussed by questioning whether energy union dream can be turn into reality.

Panel: Kültürel Etkileşim ve Göç Ekseninde Türkiye-AB İlişkileri

Türkiye-Avrupa Birliği İlişkilerini Toplumsal ve Kültürel Bir Çerçeve İçine Yerleştirerek Sorunsallaştırmak

Gül Özsan

Bugün Türkiye’de Batı’yla ilişkilerin nasıl bir şekil alacağı hâlâ en önemli toplumsal tartışmaların merkezinde yer almaktadır. Batı’yla ve Avrupa Birliği’yle ilişkiler Türkiye’de toplumsal yaşamın çeşitli boyutları için temel bir göstergeye dönmüş durumda. İlişkilerde yaşanan pek çok soruna ve “eksen kayması” iddialarına karşın Avrupa Birliği’yle diyalog farklı biçimlerde devam etmektedir. Batı’yla ve Avrupa Birliği’yle ilişkilerin çeşitli toplumsal kesimlerin muhayyilesinde önemli bir yeri olduğunu da unutmamak gerekiyor. Avrupa Birliği ve Batı’yla ilişkilerde geline aşamada Türkiye’nin kendine yön belirlemesinde bunun kritik bir önemi bulunmaktadır. Bu bildiriye, ikili karşıtlıklara ve politik tartışmalara sıkışıp kalmadan Kadıköy Moda’da küçük dükkân işleticisi kadınlar hakkındaki araştırmamın (Nisan-Temmuz 2015) verilerinden hareketle, Batı’yla ve bunun bir parçası olarak Avrupa Birliği’yle diyalogun çeşitli toplumsal ve kültürel tezahürlerine işaret edeceğim. Görüştüğüm kadınların eğitime, çalışma hayatına ve toplumsal cinsiyet ilişkilerine yönelik bakışımı bu çerçevede değerlendireceğim. Dolayısıyla bildiriye, toplumsal ve kültürel bir çerçeve içine yerleştirerek Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerini sorunsallaştırmaya çalışacağım.

Avrupa Birliği ve Türkiye İlişkileri: Göç/Güvenlik Ekseninde Karşılaştırmalı Bir Analiz

Ahmet Bilal Tüzgen

Coğrafi, iktisadi ve toplumsal olarak yakınlığı bulunan Türkiye ve Avrupa’nın tarihsel süreçte kurduğu ilişkiler dönemsel olarak artış ve azalış gösterebilirken, iki coğrafyanın da birbirine olan ihtiyacı belirli bir düzeyde diyalogun sürmesini zorunlu kılmıştır. Türkiye ve Avrupa arasındaki ilişkinin önemli bir boyutu da göç olarak karşımıza çıkmaktadır.

Avrupa ve Türkiye arasında cumhuriyet döneminde zorunlu göçler ve mübadele ile başlayan göç ilişkileri, takip eden yıllarda da devam etmiş; bu ilişkinin Türkiye’den Avrupa’ya gidenler ve Avrupa’dan Türkiye’ye gelenler olduğu kadar Türkiye’yi transit ülke olarak kullanarak Avrupa’ya gitmeye çalışan göçmen ve mülteciler olmak üzere üçüncü bir tarafı da bulunmuştur. Türkiye’nin transit ülke konumuyla ilgili tartışmalar, son yıllarda Arap Ayaklanmaları ve özellikle Suriye İç Savaşı sürecinde artış göstermiştir.

Göç hareketlerinin ulusal güvenlikle ilişkisini ifade eden göç / güvenlik eksenini açısından incelendiğinde, 2015 yılı sonrası artan göç dalgası sonrası Avrupa'nın ve Türkiye'nin yaklaşımlarının çeşitli açılardan farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Avrupa'da özellikle göçmen karşıtlığı ve sağ partilerin oylarını arttırmasıyla göçün siyasi ve toplumsal düzeyde güvenleleştirilmesi daha belirgin bir biçimde görülebilmektedir. Türkiye'de ise ulusal güvenlikle ilgili boyutu zaman zaman dile getirilmekle beraber mülteci ve göçmenlerin neden olduğu ekonomik zorlanmalar ülkenin gündeminde ve Avrupa Birliği ile ilişkilerinde daha fazla yer almaktadır. Avrupa Birliği ve Türkiye'nin mülteci sorununa yönelik politikalarının göç/ güvenlik ekseninde incelenmesi, ülkelerin bu kapsamda gerçekleştirdikleri uygulamaların, hükümetlerin göçmenlere yönelik tutumlarının ve güvenlikle ilgili öncelikli alanlarının benzeşen ve farklılaşan yönlerinin ortaya koyulmasına imkân vermektedir.

Erasmus Programı'na Yönelik Öğrenci Motivasyonlarını Anlamak: Marmara Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Bir Anket Çalışması

Serra Yurtkoru

Ebru Dalğakıran

Fatmanur Kaçar

Kübra Öztürk

1987 yılından bu yana Avrupa Birliği'nin öğrenci değişim programı olarak yürüttüğü Erasmus Programı çeşitli ülkelerden pek çok öğrencinin eğitim-öğretim hayatında önemli yer tutmaktadır. Bu program Türkiye'de 2003 yılından bu yana uygulanmakta olup; binlerce Türk ve yabancı uyruklu öğrenci eğitim-öğretim hayatlarının farklı safhalarında bu programdan yararlanmışlardır. Marmara Üniversitesi, Erasmus Programı'na 2002 yılında "pilot üniversite" uygulaması ile dâhil olmuştur. Marmara Üniversitesi Erasmus Programı kapsamında öğrenci hareketliliğinden en çok faydalanılan Türk üniversitelerinden birisidir. Öğrencilerinin Erasmus değişim programlarına yaklaşımını ortaya çıkarmayı amaçlayan bu çalışmada Marmara Üniversitesi'nde öğrenim gören lisans öğrencilerine bir anket uygulaması yapılmıştır. Ankette öğrencilerin (N=404) Erasmus programına katılma kararını etkileyen unsurlar ile ülke ve üniversite tercihlerinde nelere dikkat ettikleri incelenmiştir. Analiz sonuçları öğrencilerin Erasmus programına katılmalarında en önemli etkenin yabancı dillerini ilerletmek olduğunu göstermektedir, bunu farklı bir ülkenin kültürünü/yaşam biçimini öğrenmek ve yabancı bir ülkede yaşamayı deneyimlemek takip etmektedir. Öğrencilerin sorulara verdikleri yanıtların cinsiyet, eğitim dili ve eğitim alanlarına göre farklılık gösterdiği de bulgular arasında dikkat çekmektedir.

Avrupalı Türk Göçmenlerin Vatandaşlık Statüsünün Türkiye-AB İlişkilerine Bakışları Üzerine Etkisi

Muzaffer Dartan

Emirhan Göral

Başta Almanya olmak üzere Batı Avrupa ülkelerine göçmen olarak yerleşmiş Türk kökenli kişilerin sayısı bugün 5 milyon seviyesine ulaşmıştır. Ekonomik ve sosyal boyutları ön planda olan bu göçmen grubunun ortaya çıkardığı siyasi boyut da bugün ülkelerin siyasi ilişkilerine etki etmeye başlamıştır. Göçmenlerin Avrupa ülkelerine uyumları ve siyasal, iktisadi ve kültürel hayatın bir parçası haline gelmeleri konusu sadece o ülke ile kendileri arasındaki bir ilişki düzeyi olmanın ötesinde Türkiye ile AB ilişkilerine de yansımaları olan bir olgu halini almaktadır.

Türkiye’den Batı Avrupa’ya göçün çok boyutlu yapısı, göçmenlerin hukuki statülerinin de inceleme konusu olmasına yol açmaktadır. Bu çalışmada, Alman vatandaşlığı, Türk vatandaşlığı ve çifte vatandaşlığa sahip olan göçmen statüleri üzerinden yapılan değerlendirme sunulmaktadır. Araştırma, Almanya’nın Berlin ve Bremen şehirlerinde 2017 yılı Temmuz ve Eylül ayları arasında yürütülen çalışmanın verileri esas alınarak gerçekleştirilmiştir. Anket çalışması göçmen toplumunun farklı kesimlerinden oluşan örneklem grubuna sıralı, sınıflı ve aralıklı ölçekte sunulan kapalı uçlu sorulardan oluşturulmuştur.

Çalışma ile göçmenlerin hukuki statülerindeki farklılığın onların Türkiye-AB ilişkilerine bakışı üzerindeki etkilerini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Tarafların ne kadar adil ve samimi davrandıklarına yönelik soruların yanı sıra göçmen grubunun Türkiye’nin AB üyeliğine ne derece desteklediklerine yönelik sorular da ankette yer almıştır.

Panel: Avrupa Birliği Ekseninde Güncel Konular**Avrupa Birliği'nin Kalkınma Yardımları: Yükselen Donörlerle Üçgen İşbirlikleri**

Nilay Tunçarslan

Avrupa ülkeleri, başta yakın coğrafyası olmak üzere birçok ülke ve bölgeye kalkınmanın gerçekleşmesi, refahın artması, insani durumun, demokrasinin, güvenliğin ve altyapının iyileştirilmesi gibi amaçlar doğrultusunda AB Komisyonu, OECD'nin DAC programı ve BM aracılığıyla kalkınma yardımları, krediler ve hibe destekleri sağlamaktadır. Bunun yanında Avrupa ülkeleri tek taraflı olarak da ihtiyaç sahibi ülkelere yardım ulaştırabilmekte, yardımı gerçekleştirmenin bir boyutunu da üçgen işbirlikleri oluşturmaktadır.

Üçgen yardımlar, iki ülkenin ortaklaşa üçüncü bir ülkeye kalkınma yardımı ulaştırılmasını ifade etmekte, ülkeler bu sayede öne çıktıkları farklı alanlardaki tecrübe ve yeteneklerini birleştirme imkânı bulabilmektedir. Avrupa devletlerinin üçgen yardımlarını gerçekleştirmede, son dönemde iktisadi performanslarını ve küresel yönetime katkılarını arttırarak yükselen ekonomiler olarak değerlendirilen ülkelerle işbirlikleri kurdukları gözlemlenebilmektedir. Brezilya, Çin, Hindistan ve Güney Afrika gibi ülkelerle ortaklaşa yürütölen yardım faaliyetlerinde, yükselen donörlerin katkısı ekonomik katkılarının yanında geçmişteki kalkınma tecrübelerini aktarma ve yerelle iletişimi kuvvetlendirme olurken; geleneksel donörlerin katkısını ise yardımın kurumsal niteliği ve koordinasyonu ile ülkelerin demokrasi ve insan hakları konusundaki teşvikleri oluşturmaktadır. Bu sayede geleneksel donör ve yükselen donörlerin üçlü yardım faaliyetleri, yardımın yapılmasının hedeflendiği coğrafyada daha etkin olabilmektedir. Üçgen işbirliklerinin incelenmesi, yardımların verimliliğin anlaşılması, yükselen ekonomiler ile Avrupa ülkelerinin potansiyel işbirliği alanlarının belirlenmesi ve gelişmiş / gelişmekte olan ülkeler arasında yükselen güçlerin köprü görevinin analiz edilmesi açısından önem taşımaktadır.

AB Dış Politika Analizinde İsrail-Filistin Çatışması Örnek Olayı

Ferat Kaya

Ekonomik birliktelikten siyasal birlikteliğe doğru zorlu bir süreci geçiren AB, gerekli reform ve sözleşmelerle dış politikada tek ses olabilmeyi amaçlamış ve buna yönelik çalışmalar yapmıştır. Maastricht Antlaşması'yla ortak dış ve güvenlik politikasını oluşturan AB, Amsterdam ve Lizbon Antlaşmalarıyla dış güvenlik politikasını geliştirmiştir. AB, ortak dış politikayla birlikte küresel ve bölgesel sorunlar, kriz ve tehditler karşısında ortak pozisyon alma ve politika geliştirmeyi amaçlamaktadır. AB'nin dış politika yapısı kendine münhasır olmakla birlikte, dış politika gelişim sürecini tek teoriyle açıklamak yetersiz kalmaktadır. AB'nin uluslararası rolünü anlamak için, dünyada farklı aktivitelerde yapmış olduğu çalışmalara ve hangi tür politikayı ön plana çıkardığına bakmak gerekmektedir.

AB'nin uluslararası alanda siyasi bir aktör olarak yer almasıyla, ekonomik, mali kurumsal ve hukuki araçlarla dış politikada aktif bir rol üstlenerek etkili bir aktör olmaya çalıştığı görülmektedir. Yer, zaman ve konuyla ilişkili olarak sivil, askeri ve normatif güce vurgu yaparak, dünya siyaset sahnesinde etkili olmaya çalışmaktadır. AB, İsrail ile ilişkilerinde diplomatik bir dilin yanı sıra ekonomik araçları da bir baskı unsuru olarak kullanmaya çalışmıştır. İsrail ile ilişkilerinde sivil güce vurgu yapan AB, dış politikasını bu eksende oluşturmuştur. AB, iç bütünlüğü sağlamak amacıyla geliştirilen yeni dış politika araçları olan ortak pozisyon, ortak eylem ve ortak stratejiyi İsrail-Filistin çatışması olayına ve çatışmanın taraflarına yönelik kullanmıştır. AB, İsrail-Filistin olayı karşısında belirli ilkelere ve tutuma dayalı ortak pozisyon sergileyerek, kullandığı diplomatik ve ekonomik dış politika araçlarıyla sivil karakterine vurgu yapmaktadır. Diğer uluslararası olaylarla kıyaslandığında, AB'nin, İsrail-Filistin çatışması karşısında kendi içerisinde bütünlük ve tutarlılık, dolayısıyla 'tek seslilik' ilkelerini karşıladığı ve bunu da uluslararası alanda yaklaşım ve eylemlerine yansıttığı görülmüştür. Etkinlik ve güvenilirlik hususlarında ise eksikliklerinin olduğu ortaya çıkmıştır. Bu çalışmayla birlikte AB'nin uluslararası politikaları etkileyen, şekillendiren değil, yürütülmesine yardımcı olan, kaynak sağlayan, farklı açılardaki eksikliklerini tamamlayan, ikincil bir role sahip sivil güç konumunda bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Avrupa Birliği Antlaşması'nın 50. Maddesi Çerçevesinde Brexit Sürecinin Birleşik Krallık Aleyhine Olası Sonuçları

Halil Çeçen

23 Haziran 2016'da Birleşik Krallık'ta gerçekleştirilen referandum sonrasında Brexit süreci başlatılmış olup, Avrupa Birliği tarihinde ilk defa bir Antlaşmada yer verilen Üye Devletin Birlik'ten çekilmesi prosedürü başlatılmıştır.

Daha önce de 1975'te Topluluktan çekilme hususunda referandum düzenleyen ve çoğunluğun Toplulukta kalma yönünde oy kullanması üzerine üye devlet olarak kalmaya devam eden Birleşik Krallık'ta, Topluluktan çekilme hususu sıklıkla gündeme gelmiştir. Aslında ilk defa Lizbon Antlaşması'nın 50. Maddesinde Birlik'ten çekilme prosedürünün düzenlenmesinde, Birleşik Krallık'ın ayrılma tehditlerinin payı olduğu da söylenebilecektir.

Brexit sürecinin başlatılması ile birlikte Birleşik Krallık ve Birlik arasında akdedilecek anlaşmanın oldukça çetin geçeceği bellidir. Zira Birlik'e üye olan devletler arasındaki ilişkiler, vatandaşların ikamet ve çalışma hakkından şirketlerin yerleşme hürriyetine, ortak dış ticaret politikasından tek müktesebata kadar iç içe geçmiş bir konumdadır.

Brexit sürecinin Birleşik Krallık hakkındaki olası sonuçları henüz referandum gerçekleşmeden önce Dış İşleri Bakanlığı tarafından Parlamento'ya Şubat 2016 tarihli raporda sunulmuştur. Öncelikle AB'nin diğer ülkelerinde yaşayan Birleşik Krallık vatandaşlarının durumu, Birleşik Krallık ürünlerinin AB'deki yüksek satış payları ve AB'nin en çok yatırım yaptığı bölgelerden birisinin Birleşik Krallık'ın kuzeydoğu kısmının olması, AB'den ithal edilen ürünlerde vergi oranları, AB'nin üye olmayan devletlerden gelen ürünlere uyguladığı vergiler, suç ve terörizm ile mücadelede Schengen antlaşması gibi birçok konunun Brexit sürecinde Birleşik Krallık'ı beklediği ve Brexit sürecinin Birleşik Krallık aleyhine olumsuz sonuçlarının olduğu raporda bahsedilmiştir. Bu sebeple Birleşik Krallık'ın Birlik'ten çekilmesini içeren antlaşmanın hazırlanması sürecinde, Brexit sürecinin olası bir anlaşmayla sonuçlanmasında dahi, Birleşik Krallık'ın Birlik'ten çekilmeden önce konumunun daha kazançlı olduğu söylenebilecektir.

Avrupa Birliği'nin 2050 Stratejisi'nde Yenilenebilir Enerji: Gerçekleştirilebilir Bir Hedef Mi?

Halil Çeçen

Enerji alanındaki hedefler, politikalar ve düzenlemeler; Avrupa Birliği (=AB)'nin temelini teşkil eder, dersek yanılmış sayılmayız. Zira Avrupa Kömür Çelik Topluluğu (=AKÇT)'ndan AB'ye uzanan süreçte, enerji alanı, AB'nin her daim gündeminde olmuştur. Gerçekten de enerji kaynaklarından kömür ve çelik üzerine kurulan AKÇT ve nükleer enerjiyi yaygınlaştırmak hedefiyle kurulan Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu (=EURATOM) düşünüldüğünde; Lizbon Antlaşması sonrası AB'nin de enerji üzerine temellendirildiğini söyleyebiliriz. Zira artık enerji alanındaki düzenlemeler, Birlik düzeyinde ele alınmaya başlanmış olup, yenilenebilir enerjinin teşviki de Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Anlaşma'nın 194. maddesinde belirtilmiştir. Artık sadece güvenilir değil, aynı zamanda birlikte temiz bir enerji kaynağı olan yenilenebilir enerjideki hedeflerin gerçekleştirilmesi Kyoto Protokolü ve Lizbon Antlaşması ile birlikte AB'nin en önemli hedeflerinden biri haline gelmiştir.

Avrupa Konseyi tarafından yayınlanan 2020, 2030 ve 2050 Stratejilerinde yenilenebilir enerjinin toplam enerji alanındaki payının sırasıyla %20, %32 ve %75 olması hedeflenmektedir. Üye devletleri bağlayan stratejilerdeki hedefler doğrultusunda, her bir üye devletin ulusal düzenlemelerle yenilenebilir enerji alanında yatırımları teşvik etmesi gerekecektir.

Yenilenebilir enerji hedefleri doğrultusunda; İsveç, Danimarka ve Almanya gibi üye devletler yasal düzenlemeleri ve teşvikleri ile ilerleme gösterebilirler de, Birlik içerisinde kömürün önem arz ettiği Polonya gibi ülkeler ise hedefleri gerçekleştirmede geride kalmaktadırlar.

Çok vitesli Avrupa modeli temelinde, üye devletlerin söz konusu hedefleri gerçekleştirmede ulusal hukuklarındaki gelişmeleri ve yatırımları takip eden, her bir üye devletten gelecek bütçe ile oluşturulan ve yenilenebilir enerji hedeflerini karşılamakta zorlanan üye devletlere destek çıkabilecek ve AB'nin bir organı olarak işlev görebilecek bir "yenilenebilir enerji ortak kurumu" çerçevesinde 2050 Stratejik hedefi olarak tüm üye devletlerde %75 yenilenebilir enerji oranı mümkün olabilecektir.